

Kafchin gyakran használ misztikus elemeket kiállításain. Célja nem valamiféle paranoiakelés, sokkal inkább szubkultúrák bemutatása; annak, hogy tudományos mechanikus logikával felépített világképünk mennyi törésvonalat takar és fed el valójában. A kiállítás új világában nem csupán a tudás metaforáiként értelmezhető régi és modern tárgyak, lencsék, kémcsövek és GPS-térkép kifürkészhetetlen működése, valamint a szisztematizálást destruáló szerencse-tematika sugallja a mágia jelenlétét. Maga a kiállítás morfológiája is a törésvonalak és azonosíthatóságok felszámolása révén alakul, amikor a tárgyak dimenzióhoz és médiumhoz kötöttsége, hirtelen megszűnik, és minden egymásra vonatkozathatóvá válik.

crystallized forms of special subcultures.

He tends to highlight how our mental image about the world created with a mechanical scientific logic covers cracks of its own. In the universe of this exhibition the disseminated object-based metaphors of knowledge, lenses, test-tubes and the uncontrollable use of the GPS map invokes the presence of magic, as well as the general topic of luck which resists systematization. The morphology of the exhibition organically evolves as the media and dimension of the identifiable objects comes to a suspense and suddenly You see everything in relation with everything.

2015/09/19-10/18

Megnyitó / Opening: 2015/09/18 (PÉN/FR) 19h

Mihai Boșcu Kafchin: Fordított öntervezés Reverse Engineering of the Self

Mihai Boșcu Kafchin (1986) az utóbbi évek fiatal román képzőművészetének egyik megkerülhetetlen alakja, akit mára már nem lehet kihagyni egyetlen nagy román művészeti seregszemlééről sem, legyen szó akár a varsói Ujazdowski Kastély, akár a párizsi Palais de Tokyo kiállításairól.

Mihai Boșcu Kafchin (1986) emerged as one of the unmistakable figures of the young Romanian art scene in the past few years and his art is already integral part of big summary shows of Romanian art around the world from Warsaw to Paris.

Boșcu Kafchint kritikusai posztmodern romantikusként emlegetik, aki művein keresztül játékosan értelmezi a világunk rejtélyes összefüggéseit. A román fenegyerek művészetében nagy szerepet játszik személyes kozmológiája is, amelynek elmaradhatatlan eleme az al-kémia, a mágia és a laboratóriumok világa. Mihai Boșcu Kafchin sok érzékszervet stimuláló, pszichedelikus környezetet teremt kiállításain, amelyek egyszerre értelmezhetők a „space age” szellemében futurisztikusnak és paleo-hallucinatorikusnak is. Kafchin művei mindig szorosan egymásra épülnek; rajzai, festményei általában installációk és objektumok formájában burjánzanak tovább kiállításról-kiállításra épülő életművében. A festményein használt tárgyak ikonikus képei, gyakran installációkként bukkannak fel későbbi projektjeiben. Kafchin budapesti bemutatkozó önálló kiállítását egy elhagyott kaszinó díszletei közé álmódta meg.

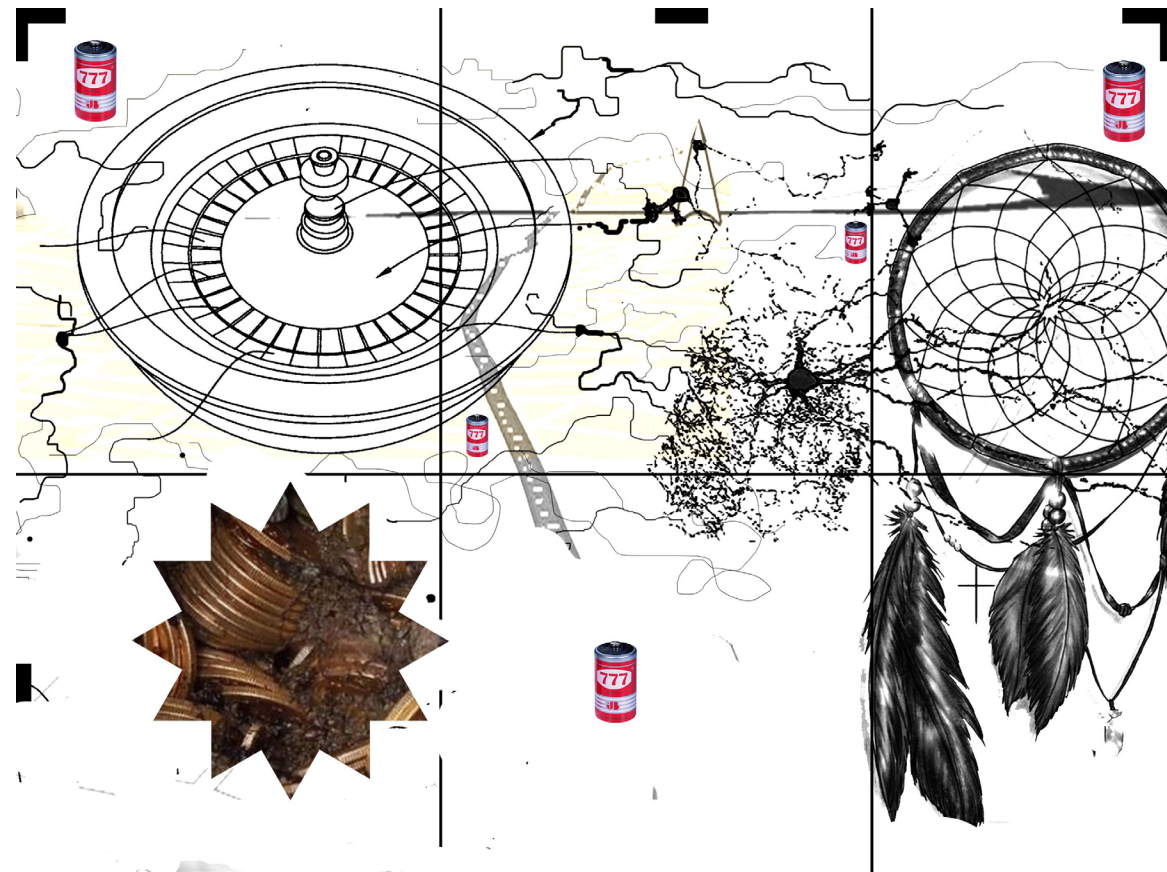
Boșcu Kafchin is often regarded as a postmodern romantic, who playfully interprets mystical and ambiguous secret connections and contexts of our world. Personal cosmology which consists of a touch of alchemy, magic and laboratory gadgets, plays a huge role in the art of the new enfant terrible of Cluj. Mihai Boșcu Kafchin creates psychedelic environments in his exhibitions which stimulate most of our sensorial experiences and which can be interpreted as mechanical retro-futurist in the spirit of the “space age”, or even paleo-hallucinatoric, on the contrary. The works of the artist are closely tied together in his oeuvre which grows from one exhibition to the other; the iconic objects from his drawings and paintings are often drafts for his future installations and objects. In his Budapest show he sets up his exhibition in a set of an abandoned casino.

Mihai Boșcu Kafchin kiállítása a tájékozódásról, orientációról szól, egészen pontosan a világ megértéséről. A művész sajátos munka-

The exhibition of Mihai Boșcu Kafchin is about orientation and navigation, about understanding the world. The signature method of the artist is to let curious eyes have a glimpse into the pro-

módszere, hogy bepillantást enged a kíváncsi szemeknek abba a folyamatba, ahogyan ő értelmezni, vagy legalább vázolni próbálja a világegyetemünket, annak ellentmondásait, vagy amúgy egyébként bármely szituációt, amibe az élet sodorja.

Boşcu Kafchin aktuális legégetőbb kérdése, hogy hogyan találjuk meg a helyünket a világban, ami tele van egzotikummal és misztikummal. A művész, akár egy kíváncsi tudós, mindent szétszerel azzal a céllal, hogy ezáltal megértse a működését. Kafchin mechanikus logikával ruház fel misztikus folyamatokat, a kabbala olyan például számára, mint egy 10 dugattyús robbanómotor.

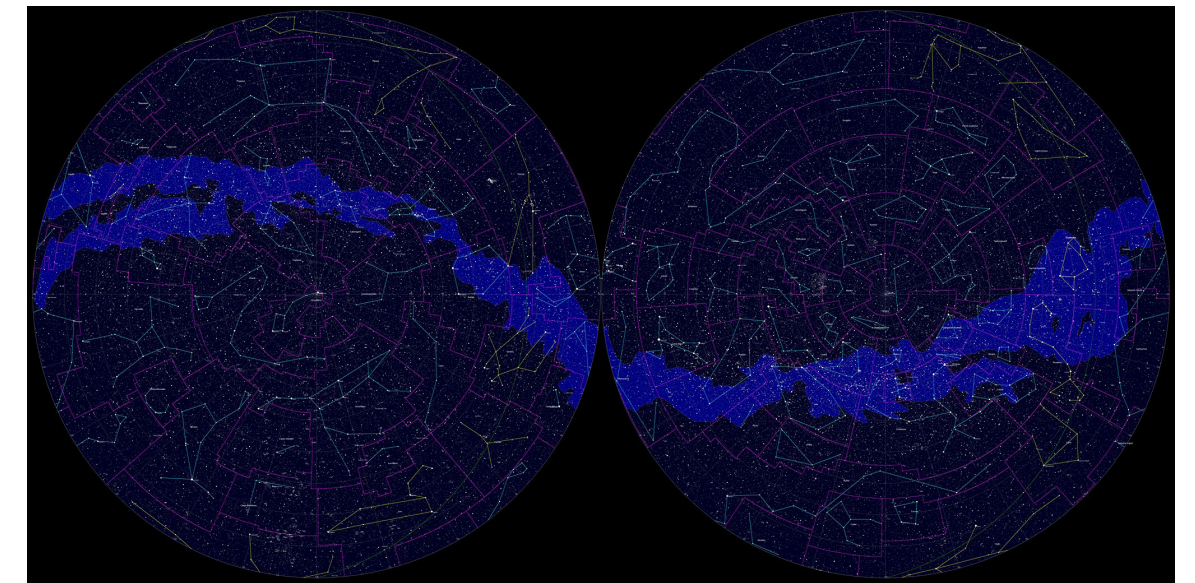
Mint ebből a hasonlatából is kitűnik, a művész előszeretettel használ autós allegóriákat, vagy értelmez helyzeteket olyan hétköznapi eszközök fetiszizálásával, mint a navigációs rendszer, amely a kiállítás vérkeringéséért is felel. A piros és kék kárpitok játéktérmi ellentéte persze

cess in which he tries to interpret the universe, or at least to sketch up some main problematic, exotic and mystic topics of it. The current and acute question of Boşcu Kafchin is how one should find its place in this world?

The artist, much like an impulsive scientist deconstructs everything in order to understand its way of functioning. Boşcu Kafchin lends mechanical logic to mystical processes: the kabbala is for example like a piston engine for him. As it already turned out from this metaphor, the artist gladly uses allegories of cars or he often interprets situations by fetishizing everyday tools such as the the aesthetics of gps-routes

that can also be seen much like a cardiovascular system of the exhibition. The red and blue dichotomy that evokes casino settings as well rhymes with the dynamism of the roulette's binary system and resembles well-known oppositional pairs like the magnet's positive and

szorosan kapcsolódik a rulett kettes számrendszerének dinamikájához, vagy más klasszikus ellentétpárokhoz, mint a mágneses pozitív-negatív töltés. Mihuy Boşcu Kafchin kiállítását univerzális hatóerők és dinamizmusok hatják át: pályák, útvonalak, távlatok nyílnak belőle, amelyek csak a felületes szemlélő számára tűnhetnek cél nélküli keringésnek. Ebben a kiszámíthatatlan rendszerben ugyanis minden tárgy között legalább mágneses kapcsolat áll fenn. A művész figyelme nagyon impulzív és emocionális, emiatt gyorsan is terelődik egyik témáról a másikra. A kiállítás a szerencse természetrajzának, vagy még inkább mibenlétének, működésének taglalásával kezdődik, de aztán messzire jut. A művész érzelmi GPS-ét követve kalandozik magánmitológiájának galaktikus ködeiben ahol reptiliánok, gyíkemberek rabolják el az álmainkat egy fenyőtoboz és némi fogkrém közreműködésével, zombihangyák élnek

ólom-metropoliszokban, vagy éppen az ember válik egyszerű energiaforrássá. Idegenek idegrendszerei kísértének a falakon és egy márványozott gerinchajó szelleme suhan át a csillagtérképen. GPS-ek, sextánsok, olyan eszközök tömkelege is felbukkan a kiállításon, amelyek arra szolgálnak, hogy megakadályozzák azt, hogy elvesz. Legalábbis fenntartják a tájékozódás az illúzióját.

negative poles. The exhibition of Mihuy Boşcu Kafchin is permeated by universal efficiencies, dynamism, roads, routes, trajectories that open perspectives to something that only superficial knowledge reads as an aimless circulation. It is always at least magnetic relations that prevail in this erratic system.

The attention of the artist is very impulsive and emotional, therefore it often changes focus from one topic to another. The exhibition starts with dissecting the natural history or the mechanism of luck and evolves into something much more. The artist following his emotional gps wanders in the galactic fog of his private mythology, where reptilians steal the dreams of humans with a help of a pineal and some toothpaste, zombie ants live in metal metropolises, or humans become simple batteries. Nervous systems of aliens haunt on the walls and a ghost

of a marbled spine ship floats on star map. A number of GPS, sextants and other navigational objects appear in the exhibition which serves the purpose of stopping you from losing orientation. Or at least they give You the illusion of control.

Boşcu Kafchin often uses mystical elements at his exhibitions, his goal is not to present them as paranoid constellations, but they are rather